

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 205/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живко Дедовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 21655/2020.

Образложење

Тужилац је 10.06.2020. године поднео Првом основном суду у Београду тужбу против тужене Републике Србије ради накнаде штете. Према наводима тужбе тужилац је у својству вештака медицинске струке обавио вештачење у предмету Првог основног суда у Београду Ки 11541/10 и испоставио трошковник за наплату 19.760,00 динара, који је достављен суду 15.06.2010. године, који тужиоцу нису плаћени.

Први основни суд у Београду је Врховном касационом суду актом П 21655/2020 од 02.10.2020. године поднео захтев да у овом предмету поступа други стварно и месно надлежан суд, наводећи да тужилац потражује накнаду штете од Републике Србије због незаконитог поступања Првог основног суда у Београду, те како је тужба поднета том суду, Први основни суд сматра да су се стекли услови прописани чланом 62. Закона о парничном поступку да у овом предмету поступа други стварно и месно надлежан суд.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Чланом 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за делегацију другог стварно надлежног суда прописани чланом 62. став 1. ЗПП. У конкретном случају тужилац је као судски вештак поднео тужбу Првом основном суду у Београду ради накнаде штете зато што му нису исплаћени трошкови вештачења које је извршио у предмету тог суда Ки 11541/10. Неосновани су разлози које је Први основни суд истакао у свом захтеву за делегацију, јер околност што је тужба за накнаду штете поднета том суду, зато што тужиоцу нису благовремено плаћени трошкови вештачења, не може да буде оправдани разлог за одређивање другог стварно надлежног суда, а посебно не разлог којим се доводи у сумњу непристрасност суда приликом одлучивања.

На основу члана 62. став 7. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић